

GLAS IZSELJENCEV

LIST IZSELJENCEV
IZ JUGOSLAVIJE V FRANCJI
IN BELGIJI

Naslov za pisma in denarne posiljke:

M. Frambourg
Maison des Syndicats
33, rue Grange aux Belles, Paris 10

Leto III.

2. JULIJA 1938

Cena: 1 belg., 0.75 fr. franka

Štev. 13.

Francija odloča o usodopolnih vprašanjih

Francija je dežela, kamor zre z zaupanjem in nado oko vsakega francoskega in inozemskega — odkritosrčnega protifašista.

Francija je poleg mogočne trdnjave socializma, miru in resnične demokracije — Sovjetske Zveze — dežela, ki je pridobila milijonska srca teptanih in ogroženih po vsem svetu.

Zakaj ljubimo Francijo? Zato, ker je krasna domovina francoskega naroda, ki tekom dveh stoletij ni štedil svojih močgan, niti svojih telesnih moči, niti svoje krvi v boju za svobodo. Zato, ker je Francija med prvimi deželami, ki so rodile v borbi proti svojim notranjim in zunanjim sovražnikom, fašističnim novodobnim barbarom — ljudsko fronto. Zato, ker je velika Francija dosledne ljudske fronte med najboljšimi jamstvi za zmago miru, ljudstva i svobode po vsem svetu.

Ker želimo svobodoljubni Franciji iz vsega srca procvit in ker se zavedamo, v kaki meri so od njenih uspehov odvisni ljudski uspehi po drugih deželah, svoboda celih narodov ter svetovni mir, smo upravičeno zaskrbljeni kadar gre v Franciji kaj narobe. Razen tega smo izseljenci iz Jugoslavije, ki živimo in si služimo svoj svakanji kruh v Franciji, tudi neposredno prizadeti, če uspevajo dvesto družinam njihovih protiljudski in protifrancoski podvigi ter načrti.

Zadnje dneve so se v Franciji resnično dogodile stvari, ki so nesoglasne s težnjami francoskega naroda in s koristni svetovnega miru. Kljub dejstvu, da ni pretresel in uzakonil najosnovnejših zahtev francoskih ljudskih množic — starostne penzije, povišanje dohodkov malim uradnikom in razširitve družinskih doklad na deželi — je bil parlament nenadoma poslan na počitnice, za kar je razen komunističnih ter socialističnih poslancev celo sam parlament glasoval. Francoska vlada je že 13. junija hermetično zaprla pirenejsko mejo in tako postala dejanski sokrivec Chamberlainove politike nad ljudsko špansko republiko.

Kaj oboje pomeni? Oboje pomeni popuščanje protifrancoskim dvesto družinam, ki se bojijo demokracije davne reforme kot hudič križa, in težko kapitulacijo pred inozemskim fašističnim napadalcem, ki hoče danes zadaviti republikansko Spanijo, da bi imel povsem svobodne svoje grabežljive roke v Čehoslovaški in da bi lahko jutri udaril na samo Francijo.

Zopet smo imeli priliko videti, da zahteva resnično nacionalna zunanja politika — ljudsko notranjo politiko.

Zakaj so se take reči lahko pripetile v Franciji ljudske fronte?

Mi smo zelo daleč od namena, da bi « Glas » uganjal kakeršnokoli strankarsko politiko. « Glas » želi biti res glas prav tako socialističnih kakor komunističnih, prav tako katoliških kakor drugih izseljencev. Naš « Glas » je glas enotnosti.

Zato smo globoko odkritosrčni, ko poudarjamo, da obžalujemo, ker socialistični poslanci v zbornici niso z vso odločnostjo podprli komunističnih predlogov. Ne gre za vprašanje, kdo je dal predlog, gre pa za vprašanje, ali je predlog koristen in ali predlog odgovarja ljudskim zahtevam. Predlogi komunističnih poslancev niso v stvari zahtevali ničesar drugega kot izvajanje programa ljudske fronte. Njihovi predlogi glede pirenejske meje so odgovarjali sklepom socialistične delavske internacionale in socialističnega kongresa v Ruanu!

Če bi bili obe delavski stranki dosledno nastopili, bi bili danes rezultati ned-

vomno povsem drugačni. V tej osnovni resnici pa tiči tudi kažipot za bodočnost!

Enotnost delavskega razreda — enotnost za akcijo — je hrbtnica, ki bo učvrstila ljudsko fronto ter zagotovila izvajanje njenega programa na znotraj in na zunaj. Vse številnejše delavske manifestacije za tesno enotnost tja do popolne organizacijske enotnosti dokazujejo, da tako socialistično kakor komunistično francosko delavstvo enotnost enotno zahteva.

Ne prekiniti z ljudsko fronto, temveč utrditi jo za akcijo — tako se glasi zapoved časa. Do izraza je treba pomagati ljudski volji, kajti ljudska volja zahteva enotnost ljudske fronte — ne njeno enotnost za popuščanje, temveč njeno enotnost za akcijo, za dosledno izvajanje programa ljudske fronte!

Mi smo že povdarili in povdarjamo v tem usodnem, odločujočem času znova: ljudska volja mora priti do izraza, potem bo ljudska fronta zmagala, potem bo svobodoljubna Francija izpolnila svojo svetovno nalogo.

Izlet v Domovino

Kakor smo že objavili, organizira Federacija Jug. Sindikalnih Sekcij tudi letos izlet naših izseljencev v Jugoslavijo. Radi tega ker organizira naša federacija, ki je v sklopu C.G.T. kolektiven izlet v domovino vabimo vse izseljence, ki želijo, da se tega izleta z nami udeležijo, da se čim prijavi.

Potovali bomo letos iz Lille — Metz — Strasburg — Kehl — München — Salzburg — Jesenice, in sicer odpotujemo iz Lille dne 1. avgusta, nazaj pa 22. avgusta. Ker bomo potovali čez Metz in Strasburg, se nudi lepa priložnost tudi našim sodrugom v Moselle ter po drugih bližnjih departamentih da se temu organiziranemu izletu priključijo.

Cene so sledeče:

Lille-Jesenice:	
za odrasle	fr. 565
za otroke od 4 do 10 let	270

Metz-Jesenice:	
za odrasle	fr. 465
za otroke od 4 do 10 let	245

Strasbourg-Jesenice:	
za odrasle	fr. 435
za otroke od 4 do 10 let	230

V ceno so vključeni tudi vizumi.

Od Jesenic do doma je zagotovljena polovična vožnja.

Tudi za olajšavo glede nabave novih potnih listov kdor jih še nima, so storjeni potrebni koraki ter bomo vse čitatelje pravočasno obvestili.

Zadni čas za upisovanje je 20. juli.

Prijave in vprašanja je pošiljati na:
Fédération Syndicale Yougoslave,
32, rue Casimir Beugnet, 32
Lens (Pas de Calais).

Dotičnim, ki bi se hoteli osebno prijaviti sporočamo da se uraduje vsak ponedeljek in četrtek.

— « Slovenec » sam sebe po jeziku tolče. « Slovenec » je priobčil pozdravni govor francoskega poslanika v Belgradu, Brugere, katerega je imel v Ljubljani ob priliki tamkajšnje razstave. Poslanik je med drugim dejal: « Vem, da se neka zahrbtna propaganda trudi, da bi francoski idealizem prikazala v odbijajoči luči in da bi našo potrebo po svobodi označila za brezbožje in za nered. Na srečo pa obstoja izven in nad propagando besed se propaganda dejstev samih. » Naj dobro prouče te besede gospodje okrog « Slovenca ».

Žene za mir iz demokracijo

Dne 13., 14. in 15. maja se je v Marseillu vršil svetovni ženski kongres za mir in demokracijo. Kongresa se je udeležilo 700 delegat iz vseh mogočih dežel: Anglije, Francije, Belgije, Nemčije, Avstrije, Italije, Australije, Kube, Alžira, Spanije, Čehoslovačke, Kitajske itd. Na kongresu sta prisostvovali tudi dve Jugoslovanski in sicer prva kot zastopnica slovenskih žena in deklet, druga pa v imenu jugoslovanskih študentk, ki bivajo v Parizu. Kongres je sprejel mnogo pozdravnih brzojav in pisem raznih poznanih mož in žena iz Indije, Brazilije, Nove Zelandije, Združenih držav, Sovjetske Zveze itd. Iz Anglije je na kongres odpotovala konzervativna poslanka, vojvodinja Atholl, ki pa na kongres ni prispevala, ker se je zadržala v Zenevi radi zasedanja sveta Društva Narodov. Kongresu je predsedovala predsednica svetovnega ženskega odbora proti vojni in fašizmu, gospa Duchéne. Udeleženke kongresa so bile žene najrazličnejših političnih in verskih naziranj, prežete z eno edino težnjo: željo po miru, z voljo, da se borijo za mir.

Kongres je pokazal, da žene še vedno niso pozabile grozot svetovne vojne in da se prav dobro zavedajo, kako blizu je danes nevarnost novega svetovnega požara. Prav tako dobro pa tudi vedo, da je danes še vedno mogoče preprečiti to strašno nevarnost.

— Dve leti se že bori hrabri španski narod za svobodo in demokracijo — je rekla Emilia Elias, voditeljica učiteljskega instituta v Madridu in naslikala vse grozote, ki jih je mučeniška Spanija v tem času pretrpela. Margarita Nelken, poslanka v španski zbornici, je povdarila, da morajo vlade demokracijskih držav že vendar prenehati s svojo popustljivo politiko ter pokazati Hitlerju, Mussoliniju in japonski vojaški kliki energičen odpor. Povedala je ženam, da bo samo ljudski pritisk prisilil vlade na opustitev « neintervencijske politike » in na dobavo orožja zakoniti španski vladi.

Da, prav je rekla Margarita Nelken, samo pritisk nas, ustvarjajočih ljudi, bo naše vlade pripravil k politiki aktivnega boja proti prodiranju svetovnega fašističnega barbarstva. Pritisk bo pa izdaten le tedaj, če bo naš nastop enoten, če bomo nastopili skupno vsi tisti, ki nočemo fašizma. Me žene se moramo zavedati, da naša vloga ne sme biti majhna. Največje gorje, ki ga povzroča fašizem in vojna, pade namreč ravno na nas žene.

V češki delegaciji je bilo 49 delegatk in sicer Čehinje in Nemke. Senatorka Plaminikova in druge govornice iz češke delegacije so rekle, da v resnični demokraciji ne more biti nobenih razlik med rasami in spoloma. Kot primer so navedle, da štiti v Švici, Čehoslovaški in Sovjetski Zvezi ustava pravice vseh narodov.

Kitajska delegatka je povedala, kako se kitajske žene skupno z možmi bojujejo proti japonskim napadalcem. Pozvala je žene k solidarnosti z njihovo borbo, kajti boj kitajskega naroda je boj proti fašizmu, boj za mir in demokracijo. Posebno pa se je še obrnila na Japonke, ki radi zločinske vojne japonskih militaristov proti Kitajski tudi težko trpijo in so roparskemu japonskemu pohodu iz dneva v dan vse bolj nasprotni.

Nemške in italijanske zastopnice so svetovno izjavile, da nemški in italijanski narod nista isto kot Hitler in Mussolini. Nemško in italijansko ljudstvo obsoja zločine svojih vlad.

Vse delegatke so enoglasno zahtevale, da je treba pričeti s konkretnimi ukrepi za obrambo miru, svoboden uvoz orožja

v republikansko Spanijo, bojkot Japonske in vsestransko podpore Čehoslovaški v njenem boju za neodvisnost in obstoj.

Za obrambo miru je danes še čas! Potrebno je, da se demokracijske sile vsega sveta združijo in kolektivno postavijo po robu fašističnim osvajalcem. Le energičen nastop — ne pa politika popuščanja pod parolo « ohraniti mir za vsako ceno » — bo rešil mir in zlomil Hitlerja, Mussolinija ter njune pomagače.

Tako je od vsega začetka pa do konca kongres obvladala osnovna misel: enotnost vseh demokracijskih moči v boju za mir in svobodo!

Stirinajst resolucij, ki jih je sprejel kongres, poziva žene vsega sveta na skupno delovanje in solidarnost med vsemi narodi ter obsoja vsako izolacijo; zahteva, da se vrnejo iz Spanije nemške in italijanske čete ter da sme zakonita španska vlada svobodno uvažati orožje; poziva na solidarnost in materialno pomoč kitajskim ženam in otrokom ter na bojkot napadalcev; povdarja, da je ohranitev Čehoslovaške neprecenljivega pomena za evropski mir; zahteva osvoboditev vseh fašističnih žrtv, zlasti preklic smrtne obsodbe nad Liselotte Hermann v Nemčiji. Ena izmed resolucij ugotavlja, da so neurejene gospodarske razmere v posameznih državah glavni vzrok napetega svetovnega stanja in da je temu mogoče odpraviti le tedaj, če se vse ustvarjajoče ljudstvo združi in enotno bojuje za demokracijske pravice in mir. Nadalje resolucije se zavzemajo za enake pravice ženam, za obrambo otrok pred vojnimi napadi in za vzgojo otrok v antifašističnem duhu.

Izseljenske iz Jugoslavije moramo skrbeti, da bo nad vse pomembni svetovni ženski kongres za mir in demokracijo našel tudi med nami popolen odmev. Sklepe ženskega kongresa moramo tudi med našimi izseljenicami ženskimi vrstami uresničiti. Skličimo ženske sestanke, predelajmo na njih resolucije, ki jih je sprejel kongres in se dobro pogovorimo, kako bi kongresove sklepe med nami izvedle. Dobro bo, če vodstvo vsega tožadnega dela prevzamejo naše ženske organizacije, kjer že obstojajo, kakor je to slučaj v Lensu in Sallauminesu. Kjer pa ženskih organizacij še ni, jih je treba pričeti istočasno, ko seznanjamo izseljeniške žene s sklepi ženskega kongresa, ustanavljati. « Glas Izseljencev » želi in pričakuje, da mu bodo naše izseljeniške žene kaj kmalu poročale; kako so se podale na delo v duhu svetovnega ženskega kongresa za mir in demokracijo. Ana Smrekar.

— « Res je, da je mogoče dobiti začasne mirovne oddihe s pomočjo božanja nasprotnika, ki sili k napadu. Toda trajnega miru ni mogoče zavarovati na takšen način. Bila bi usodna zmeta, če bi se vdajali tej prevari. Nasprotno je res. Če hočemo ohraniti mir, moramo biti odločni in nasproti nasilju postaviti trmasto odločnost, da mu ne bomo dovolili, naj stane kar hoče. » Eden, bivši zunanji minister Anglije.

— « Slovenec » sam priznava: « Po letu 1935 opažamo povsod nagel dvig konjunktura in večina gospodarskih panog je že bolj ali manj zocelila rane iz leta križe, le položaj kmeta se je samo prav neznančno popravil, tako da o kaki njegovi gospodarski ozdravitvi ne more biti še niti govora. » Slovenec » od 14. junija. (Počrtali mi).

— « Katoličani morajo z vsemi sodelovati, ki so proti Hitlerja », je dejal Princ Hubertus Löwenstein, bivši voditelj katoliške mladine Nemčije.

Cilji republikanske Španije

Republikanska vlada je pred kratkim izdala sledečo objavo:

Vlada Nacionalne Unije, ki računa na zaupanje vseh strank in strokovnih organizacij lojalne Španije in ki predstavlja vse španske državljane, ki priznavajo ustavno legalnost, izjavlja svečano pred svojimi sodržavljani in pred celim svetom, da so njeni vojni cilji:

1) Zagotoviti popolno neodvisnost in popolno integralnost Španije, Španije svobodne od vsakega tujega vmešavanja, tako na polotoku kot na otokih. Ohraniti področja, ki so pod njenim protektoratom na osnovi mednarodnih dogovorov vse dotlej, dokler ti dogovori ne bodo spremenjeni z njenim pristankom ali sodelovanjem.

2) Osvoboditi naše ozemlje od tujih vojaških sil, ki so jo preplavile, kakor tudi od vseh onih elementov, ki so po juliju 1936 leta prišli v Španijo, da jo pod pretežno tehničnega sodelovanja pravno in gospodarsko preuredijo v svojo korist.

3) Narodna Republika, predstavlja na potom močne države, ki temelji na principih čiste demokracije in ki deluje s pomočjo vlade, ki ima popolno avtoriteto, ki ga daje zaupanje državljanov izraženo v splošni volilni pravici.

4) Pravni in socialni ustroj Republike bo stvar narodne volje izražane svobodno potom plebiscita, ki bo izveden takoj po končani vojni.

5) Spoštovanje verskih svobod. Zaščititi in potpomagati razvoj individualnosti in posebnosti posameznih narodov, ki tvorijo Španijo, kar pomeni ne razkrajanje nacije, temveč še močnejšo združitev elementov, ki jo sestavljajo.

6) Španska država bo zagotovila vse pravice državljanov v socialnem in državljanskem življenju, svobodo mišljenja, svobodo veroizpovedi in obavljanja verskih obredov.

7) Država bo zagotovila zakonsko pridobljeno lastnino v mejah, ki jih zahtevajo vrhovni narodni interesi ter zaščita

proizvajalcev.

Brez odstranitve individualne inicijativne ona bo onemogočila da grabljenje bogatstva dovede do eksploatacije državljanov in škode za kolektive ter bo razvijala nadzor države v socialnem in ekonomskem življenju. V tem cilju se bo pomagalo razvoju malega posestva, zagotovil se bo družinski minimum ter pospešilo gospodarsko, moralno in higiensko poplavljanje položaja proizvajalnih razredov. Lastnina in zakonski interesi tujcev, ki niso pomagali vstajo bodo spoštovani in bodo preizkušani v cilju da dobijo odškodnino za škodo, ki jim je nehote nanešena v toku vojne. Za preizkavo slične škode je vlada Republike že sestavila komisijo za reklamacije tujih državljanov.

8) Temeljita agrarna reforma, ki bo likvidirala staro polfeudalno aristokratsko lastnino, ki je bila vedno ovira za razvoj zemlje. Postaviti Španijo na široko in trdno kmečko demokracijo gospodarjev zemlje, ki jo obdelujejo.

9) Država bo zagotovila pravice delavcev potom napredne socialne zakonodaje v skladu s posebnimi potrebami življenja in gospodarstva Španije.

10) Prva skrb države bo, da prosvetno, telesno in moralno ozdravi narod.

11) Španska armada, v službi nacije, bo svobodna od vsake hegemonije tendence ali stranke. Narod bo v njej videl sigurno orodje za obrambo svojih svoboščin in neodvisnosti.

12) Španska država je prepričana, da vojna ne more biti orodje njene državne politike. Španija bo zvesta paktom in dogovorom, podpirala bo politiko, katero simbolizira Zveza Narodov. Zahteva kot sredozemska sila svoje mesto v skupnosti narodov, vedno pripravljena, da sodeluje in krepi kolektivne sigurnosti v splošni obrambi miru; v to svrhu bo razvila in poglobila vse svoje obrambne možnosti.

13) Široka amnestija za vse Špance, ki žele da sodelujejo v ogromnem delu za obnovo in izgraditev Španije.

KAKO DOLGO ŠE?

Vedno pogostejša postajajo potovanja Dr. Stojadinoviča v Italijo. Pred nekaj dnevi je gosp. Stojadinović z gospo zopet obiskal Benetke. Njegov fašistični kolega italijanski zunanji minister Ciano, mu je priredil velik sprejem. Italijansko časopisje pa kakor po navadi na komando poje Dr. Stojadinoviču navdušene slavospeve, čes da njegova politika prijateljstva s fašistično Italijo služi miru.

Kako ima sedanja vlada u Jugoslaviji radi tega Stojadinovičevega potovanja pred narodom slabo vest najboljšje dokazuje pisanje vladnega časopisja, ki se silno trudi, da bi vse prepričalo, da je sedanje potovanje Dr. Stojadinoviča popolnoma zasebnega značaja, da je šel v Benetke samo »gledat« umetniško razstavo, ter da ne bo imel s predstavniki fašistične Italije nobenih političnih razgovorov.

To lažljivo zatrjevanje vladnega časopisja, ki mu v ostalem le malo kdo veruje, samo dokazuje, da Stojadinović proti volji vsega ljudstva še nadalje sklepa kupčije s fašizmom v škodo narodov v Jugoslaviji.

Zakaj pa je Ciano takoj po razgovoru s Stojadinovićem odletel z letalom v Riccione k Mussoliniju da mu poroča o rezultatu razgovorov, če ti razgovori niso imeli nobene politične važnosti?

Ne bo škodovalo če malo pogledamo kaj je dovedlo do tega sestanka. Fašizem je pritiral Italijo na rob gospodarskega propada. Njegova zunanja politika je povzročila nezadovoljnost med širokimi množicami. Teh množic se polasča vedno večji nemir odkar stoji pruski škorenj na Brennerju. Vedno bolj se množijo prošnje italijanskega ljudstva na kralja naj Mussolinija odpokliče z vlade. Hudo ne soglasje radi Mussolinijeve zunanje politike pa vlada tudi v samem vrhovnem fašističnem svetu.

Po mnenju dobro informiranega inozemskega tiska sta se torej Stojadinović

i Ciano pogovarjala v Benetkah predvsem o političnem položaju, ki je nastal za obe državi po »Anschlusu«. Domneva se, da je bila predmet razgovorov celo vojaška zveza med Jugoslavijo in Italijo. Mussolinij bi rad pomiril razburjene duhove v Italiji z zagotovitvijo, da ima Italija če bi rjavi fašistični sosed onkraj Brennerja postal le preveč objesten svojega zaveznika tudi v Jugoslovanski vojski...

Predmet Beneških razgovorov se je gotovo nanašal tudi na povečanje italijanskega gospodarskega vpliva v Jugoslaviji, v kateri Nemčija Italijo vedno bolj izpodriva.

Kratkomalo Jugoslavija naj torej pomaga dvigniti iz blata zavoženi voz zunanje in gospodarske politike italijanskega fašizma — v svojo škodo.

Izseljenci, ki pozorno zasledujemo zunanjo politiko sedanje vlade v Jugoslaviji se upravičeno vprašujemo kakšno korist more imeti Jugoslavija s sklepanjem raznih dogovorov s skrahirano fašistično Italijo, katere nevzdržen gospodarski položaj je v svetu že tako razkričan, da niti posojila na mednarodnem denarnem trgu ne more več dobiti.

Zato mi skupaj s širokimi narodnimi množicami v Jugoslaviji Stojadinovičovo politiko najostreje obsojamo in obenem čvrsto verujemo, da bo kmalu prišel čas, ko se bo ljudstvo otreslo izdajalskih politikov Stojadinović-Koroščevega kova in izročilo krmilo države v roke vladi narodne sloge in obrambe, vladi, ki bo obenem poskrbela za materialno blagostanje širokih ljudskih množic v Jugoslaviji.

TOMO.

— Po zavzetju Su-Coau severno od Nankinga so Japonci računali, da bodo z lahkoto korakali naprej in zavzemali nove kraje in pokrajine. Kitajci so zadnje čase na vseh frontah odbili japonske napade in zadržali svoje pozicije. Partizani pa so v zaledju napravili nove uspehe v boju proti Japoncem.

SOVRAŽNIK NE SPI, TEMVEČ...

Dogodki zadnjega časa so jasno pokazali, da sovražnik ne spi, temveč deluje polnom parom in da se on poslužuje **vseh sredstev**, za doseg svojega protiljudskega cilja. Fašizem se v boju zoper delovno ljudstvo ne poslužuje samo svojih odkrito fašističnih strank, organizacij itd., temveč organizira svoje bande, pomočnike tudi v demokratičnih, delavskih organizacijah, ustanovah itd., da tudi od **znotraj** razbija in pripravlja podlago, za zmago svoje razbojniške politike. Zelo se motijo tisti, ki misle, da je razkritje teh agentov fašizma v delavskih vrstah, katere je poslal ali pridobil fašizem za svoje zločinsko delo, slabost protifašističnega gibanja in sovjetske države. Ravno nasprotno, odkritje takih agentov in špijonov pomeni izvojevati veliko bitko protifašizmu. Ker en agent fašizma v naših vrstah, škoduje v večini slučajev, več kot deset odkritih sovražnikov. To je zelo jasno dokazala 5 kolona agentov Franka v Španiji. To dejstvo potrjuje, da je isto tako velika zmota onih, ki misle, da pošilja fašizem oziroma skuša pridobiti svoje agente **samo** v Sovjetski Zvezi, v stebru obrambe miru in svobode in da v svojih in drugih deželah tega ne dela. Zločin bi bil, da se o tej nevarnosti ne piše in ljudstvo o to nevarnost ne opozarja. Kako nevarno je tako brezbržno naziranje za gibanje ljudskih množic, za mir in svobodo priča dovolj jasno dejstvo, da so se našli celo v delavskih vrstah in to celo tudi vodilne osebe, ki so zagovarjale na en ali drug način špijone fašizma v Sovjetski Zvezi, ko so sedeli na obtožni klopi, namesto, da se iz teh procesov uče in izvajajo zaključke kako se treba boriti v lastni deželi, v lastnih organizacijah proti odkritih in prikritih špijonov fašizma. Nekateri sodrugi, ki se smatrajo celo za zelo zavedne rabijo za to spoznanje resnice, direktnega udarca po glavi, da bi opazili, da ga je udaril fašistični agent, ki se je primazal v delavsko gibanje.

Fašizem se z vsem silam trudi, da ne pride do enotnega nastopa demokratičnih držav proti njihovi napadalni politiki. V Franciji se z vsemi silami bori, da bi razbil enotnost ljudske fronte in enotnost C.G.T. V drugih državah se na vse pretege trudi, da ne pride do ljudske fronte, do enotnega nastopa demokratičnih organizacij in strank. Enotnost demokratičnih sil je predpogoj za uspeh boja proti fašizmu. Zato fašizem z vsemi silami deluje, da to enotnost spreduje in razbije. Za to delo ne štedi ni denarja da podkupuje ljudi, časopise itd, da izkorišča razne frakcije, skupine v strankah, ki kriče: »za revolucionarno vlado« itd, ki se delajo zelo borbeni, v resnici so pa plačanci, ki na ta način razbija enotnost demokratičnih sil. Toda najdejo se še ljudje, ki radi svoje slepote in spanja nasedajo raznim agentom fašizma misleč: saj to on ne ve kaj govori, ni nevaren, ni resen, je pač borben itd, in pri taki brezbržnosti in pomirljivem stališču se mirno pasejo agenti fašizma.

Vlada Stojadinović-Korošca je dala milijone za svoje agente v inozemstvu, ki jih pošilja in birmo med samimi izseljenci za delo proti organiziranosti in boju izseljencev. Zadnje čase v mnogih krajih, med izseljenci precej odkrito nastopajo ti agenti.

Oni na spreten način izkoriščajo vse težkoče zadnjega časa in skušajo nezadovoljnost delavstva s politiko podjetnikov, ki vrše pritisk na delavstvo in s politiko vlade, ki ne izvaja programa ljudske fronte, da to nezadovoljstvo izkoriste proti C.G.T. in ljudski fronti. Posebno kampanjo med izseljenci vodijo ti agenti proti C.G.T. kot da je ona in ne podjetniki in vlada vsega kriva. Med temi agenti je prav gotovo precejšnje število oseb, ki so obenem nemški in italijanski špijoni. Razkriti take podle tipe je naša sveta dolžnost. Oni skušajo tudi pod firmo jugoslovenstva, da razbija enotnost slovencev, Hrvatov in Srbov in sodruge, ki se bore za enotnost vseh slovenskih delavcev oziroma hrvaških ali srbskih delavcev in za enotnost vseh delavcev iz

Jugoslavije, da prikaže kot slovenske ali hrvaške nacionaliste, separatiste in tako dalje. Oni nočejo priznati narodnosti Slovencev in Hrvatov in se v tem boju poslužujejo celo tako nesramnih stvari, da sodruge, ki so Srbi in priznavajo narodostne pravice predstavljajo kot »Ustaše« in kot Turke, zato ker ne trobijo njihovega jugoslovenstva, katerega zastavo sedaj nosi Stojadinović. Patronatsko gibanje skušajo prikazati kot pomoč, katero uživajo samo politični emigranti in razni aparati, čeprav sami dobro vedo, da gre denar na pomoč za žrtve v Jugoslaviji in da politični emigranti dobivajo pomoč od »Francoske Narodne pomoči«. Pri svojem podlem delu se poslužujejo tudi groženj in denuncijacij najgrše vrste, da bi odpravili one, ki jim ovirajo to podlo delo. Nekateri iz svoje slepote ne vedo, da žvačejo obguljene in nove intrige teh agentov reakcije.

Na naskok fašizma in reakcije proti C.G.T. proti ljudski fronti se mora odgovoriti s povečanim delom za enotnost, ne pa nasedati »kritiki« in blatenju, katero vrše agenti fašizma. Več budnosti naspram agentom fašizma v delavskih vrstah to zahteva čas od slehernega odkritosrčnega pristaša miru svobode in napredka. Odgovorimo na aktivnost agentov fašizma, z večjo aktivnost za C.G.T., za delo ljudske fronte, z večjim razjasnitelnim delom današnjih težkoč, z večjo budnostjo in bojem proti tem agentom. S tem bomo mnogo doprinesli da zmaga ljudska volja.

K. HRIBAR.

Barbari XX. Stoletja

Nemški fašisti, barbari XX. stoletja so te dni zopet izvršili zločin, ki presega vse meje. Stuttgartsko sodišče je lani obsodilo 4 antifašiste na smrt, med njimi studentkinjo Lieselotte Hermann, mati 2 letnega otroka. Ves svet je že protestiral proti tej smrtni obsodbi, toda nemški barbari so izvršili svoje zločinsko delo in te dni **odsekali** glave vsem štirim obsojencem in tudi mladi materi L. Hermann. Takih barbarskih zločinov kot so ga storili s tem nemški fašisti, je v zgodovini človestva zelo malo. In najdejo se še ljudje med Slovenci in tudi med izseljenci, ki zagovarjajo nemški fašizem, ki na vsakem koraku pokazuje svoje divjaško lice in ki resno ogroža obstoj Slovenije. Odprite oči vsi tisti, ki še sledite zagovornikom Franka, agenta nemškega in italijanskega fašizma v Španiji in agentom Hitlerja v Sloveniji!

Med obsojenci niso samo komunisti, temveč pristaši vseh demokratičnih strank: 1 komunist, 1 socialdemokrat, 1 sindikalist in 1 katoličan, voditelj katoliške mladine. Nemčija, Avstrija itd. jasno pričajo, da teror velja za vse demokratične stranke in ne samo za eno. Naša je dolžnost, da se tudi iz tega naučimo izvajati zaključke, a to je, da vsi nastopamo proti skupnemu sovražniku skupno. Kdor škoduje tem delu za enotnost, plete ne samo drugim, temveč tudi sam sebi bič.

Can-Kaj-Sek veruje v zmago

«Enajst mesecev oboroženega odpora so učvrstili odločnost našega naroda, da nadaljuje boj, in obenem učvrstili prepričanje v končno zmago tega boja. Vojna proti napadalcu, ki traja že 11 mesecev je skovala trdno enotnost vsega naroda kakršne ni bilo nikoli poprej».

«Oborožene sile Kitajske so narasle. V začetku vojne so Japonci mislili, da bo naš odpor vedno manjši. Po njihovem računu so mislili, da Kitajska ne bo mogla izdržati vojne več kot tri mesce. Zmotili so se. Odpor bo tako dolgo, dokler bo trajala agresivnost Japonske. Kitajski narod je zdaj dokazal, da je sposoben na dolgi odpor. Danes je ves narod prepričan o potrebi zaščite svojih narodnih interesov. Naš narod je globoko prepričan v svojo zmago in ne bo šel na nobeno kapitulacijo».

DELAVSKI DOPISI

Katoličani in komunizem

HETTANGE-GRANDE (Moselle)

Katoličani in komunizem. — Tako je naslov članka, ki je izšel v aprilski in majski številki. « Rafaela ». Toda po mojem mnenju bi se moralo to vprašanje popolnoma drugače obravnavati kakor ga obravnava dopisnik « Rafaela », kajti tukaj v Franciji smo katoličani združeni z ostalimi delavstvom v C.G.T. brez da bi nam to škodovalo, temveč nam le koristi. Nepravilno je to, da nekateri duhovniki proglašajo C.G.T. za komunistično organizacijo, da bi s tem dosegli izstop katoličanov iz nje in jo s tem slabili.

V prej imenovanem članku se priporoča katoličanom, da naj čitajo okrožnico Leona XIII. in Pija XI. ker se v njih graja kapitalistični sistem in se zavzema za pravično ureditev človeške družbe. To je vse lepo in prav, ali v smislu teh okrožnic bi morali duhovniki v besedi in dejanju stati na strani delavstva ga navažati k slogi ne pa k razdorju katerega si kapitalisti tako želijo. Saj je danes tudi že katoličanom in sploh vsem znano, da kapitalist sam od sebe ne da nič ako se ga ne prisili, kar pa delavstvo le takrat lahko stori ako je enotno.

V tem članku je govora tudi o Kristusu. Mnogi od nas delavcev danes že vemo, da je moral Kristus za to umreti, ker se je potegoval za pravice revnih. Pilat si je umil roke in rekel: To je pravičen človek! Kaj pa delajo nekateri njegovi zastopniki danes, kako zastopajo Kristusa, napr. gospod Korošec v Jugoslaviji. Kristus ni bil poglavar policije žandarmerije, ni imel ministrske plače saj je sam tožil da nima da bi glavo položil. Večina duhovnikov Korošča zagovarja čeprav dobro ve, da bi on moral kot Kristusov namestnik biti vse drugačen. Mi tudi dobro vemo, da se je po nekaterih slovenskih cerkvah molilo za zmago generala Franke, čeprav ta s svojim zločinskim ubijanjem delavskih žensk, otrok in starcev ne zasluži drugega kot vislice. Rad bi poznal tistega, ki bi me mogel prepričati, da je tako postopanje duhovnikov pravilno.

V tem članku se tudi ponuja roko vsem za soledovanje, vendar pa je vse izraženo na zelo nejasen način. Mi na to vprašanje odgovarjamo jasno in odločno: Mi smo za skupen nastop vseh socialistov, komunistov, katoličanov, za boljše življenje delavstva, za mir proti fašizmu in kapitalizmu. Kdor je odkrit ta bo šel z nami. Razbijačev pa v naše vrste ne maramo.

X.

BERGOIDE (Ht. Loire)

Naše podporno društvo « Edinost » je imelo pred kratkim sestanek, ki se je vršil v občinski dvorani v Vergongheon, na katerem smo obravnavali nekatere važne društvene zadeve. Takoj za tem pa se je vršil prvi redni občni zbor našega društva.

Svoje poročilo o dosedanjem delovanju društvenega odbora so po vrsti podali predsednik, tajnik in balgajnik. Članstvo je poročila vseh treh sodrugov vzelo z odobravanjem na znanje. Nato so dobili besedo še pregledniki, ki so tudi izjavili da je bilo poslovanje društvene blagajne skozinsko v redu.

Sledile so volitve novega odbora. Skrajaj soglasno so bili izvoljeni sledeči sodruzi: Mrvič Franc predsednik, Kastelič Jože tajnik in Renko Franc blagajnik. V odbor je bilo poleg tega izvoljenih še nekaj sodrugov kot pomočnikov odboru in trije pregledniki.

Na obnem zboru smo tudi obravnavali vprašanje izplačevanja podpor in sklenili, da se iste izplačujejo po šestih dneh ko se je bolezen pričela.

Končno je predsednik v imenu novega odbora pozval vse članstvo naj v društvu aktivno sodeluje in pridobiva še nove člane.

Izseljenci — proletarci združujte se v svojih domačih podpornih društvih, ki so za vas v tujini največje koristi!

Za odbor « Edinosti » Bergoide: Kastelič Jože.

ENOTNOST! ENOTNOST!

Enotnost — to je najvažnejše geslo, katero mora mednarodni proletarijat uresničiti. Veliko je še za uresničenje tega cilja treba storiti sodrugi. Poleg sindikalne enotnosti je treba uresničiti tudi politično enotnost proletarijata v vsaki državi. To je predpogoj da se potem doseže tudi mednarodna enotnost proletarijata na celem svetu.

Nam izseljencem je pa poleg tega treba še druge enotnosti. Prvomajske manifestacije letošnje leto v Pas de Calais so bile mogočen klic po tej enotnosti. Enako je sindikalni kongres rudarjev dne 22 in 23 maja v Lensu izrazilo pokazal kako je enotnost potrebna. Toda ne samo enotnost na papirju v govoru in nastopu nam je potrebna, temveč tudi v naši notranjosti, v naših srcih. Med nami mora izginiti medsebojno nezaupanje in mržnja, sumničenje in intrigarstvo. Na mesto teh slabih stvari naj stopi močata in odkritosrčna sodružna beseda in zaupanje. To enotnost moramo doseči tudi mi izseljenci iz Slovenije. — Moramo!

To bo težko bo kdo dejal, ko smo pa ljudje tako različni. Nekateri so trmasti drugi nevedni, tretji prav po gadje strupeni. Mnogi namenoma hodijo napačna pota. Eni vidijo v vsakem sodrugu izdajalca, ovirajo napredek delavskega pokreta... Res je sodrugi, da se ljuljka nahaja v vsaki še tako lepi pšenici. Ali to ne sme nikogar preplašiti. Kaj storiti? Nevedne poučiti, zapeljane spraviti na pravo pot. « Besede mičejo, zgledi vlečejo », pravi pregovor. Naša ideja je tako vzvišena, da je zanjo vredno vse potrpeti. Kdo daje najlepši vzgled če ne naši junaki v Spaniji.

Imamo ljudi, ki menjajo svoje obnašanje kakor aprilsko vreme. Enkrat dober ko kruh ali že čez pol ure se lahko besno zaleti v nekoga. Nekateri sprejmejo delavska načela pa jim ne ostanejo zvesti. Toda tisti, ki nam niso zvesti tudi drugim ne bodo, to je stara preizkušena resnica...

In resnica je ta, da smo močni če smo enotni v srcu, nastopu in besedi. Tisti, ki se sami izločujejo iz naših vrst bodo pomandrani. Preko njih bodo delavske množice korakale uresničenju svojega cilja naproti.

Več močatosti sodrugi, več prave resnične proletarske kulture. Uresničimo med nami pravo, odkrito in srčno enotnost!

Erjavce Albin.

SALLAUMINES (P. de C.)

Naša sindikalna sekcija prav pridno deluje, kljub raznim oviram, ki nas ne smejo in ne bodo motile. Z veseljem priznavamo, da so naši sodrugi v veliki večini vselej na mestu, nadir da je treba pokazati solidarnost nadim posamzeniku ali kadar gre za splošno korist.

Pred kratkim smo zopet napravili akcijo za pomoč sestrini sodruga Pohlina, ki je svoje življenje položil na oltar svobode v Spaniji. Ko je bil sodrug Pohlina še med nami je svoji sestri — vdovi z nedoraslimi otroci — materialno pomagal. Zdaj smo se je spomili tudi mi, vendar ta akcija ni uspela tako dobro, ker so se od neke strani razširile vesti, da sestra sodruga Pohlina prav udobno živi. Da bi zvedeli smo se obrnili na županstvo v njenem kraju, ki je nam pojasnilo, da je pomoči potrebna. Zbrali smo za njo in odposlali 290 fr. Vsem sodrugom, ki so za to vsoto prispevali najlepša zahvala.

Na sekcijem sestanku, ki se je vršil dne 24. 4. smo pa sprejeli gotovo hvalevredni sklep, da odstopimo v korist republikanski Spaniji odstotke enega pondeljka. V akciji katero smo nato izvedli so darovali: 3 sodrugi po 20 fr. 14 sodrugov je darovalo po 15. — frankov, 1 s. 14 fr. 4 sodrugi po 13 fr. in še cela vrsta sodrugov je darovala po 12, 10 in 8 frankov. Nekateri so seveda prispevali manj, vendar pa smo zbrali skupaj zopet lepo vsoto 859 fr. 25 cent. Tekom enega meseca je naša sekcija zbrala za rep. Spanijo 1059 fr. 25 cent., ker smo že nekoliko poprej tudi iz sekcijske blagajne darovali za Spanijo 200 fr.

Sodrugi! Sekcijski odbor se vam za vašo požrtvovalnost najtoplejše zahvaljuje. Podpri ste borbo špankega naroda za svobodo, izrazili ste v dejanju svojo solidarnost z njim. Zivela borba španskega naroda za svobodo! Doli s fašističnimi morilci!

Za Jug. sind. sekcijo Sallaumines: ODBOR.

ZENE IN DEKLETA

Tudi me slovenske izseljenske žene iz Ales in Grande Combe smo sklenile, da hočemo vsled vedno večje fašistične nevarnosti ustanoviti žensko društvo « Proti vojni in fašizmu ».

Ne moremo držati roke križem. Me čitamor časopisje, ki vsak dan prinaša poročila o novih zločinih fašizma nad nesrečnimi delavskimi materami, nad nedolžnimi otroci. Uverjene smo, da je prišel čas ko morajo stopiti na plan vsi, ki nosijo v sebi res pravo človeško srce, vsi ki mislijo pošteno in odkrito.

Fašistični zločinci so povsod na delu. Oni nam izseljencem skušajo zagreniti življenje v Franciji, katero smrtno sovražijo zato, ker v njej kraljuje svoboda. Hitlerjevski agenti preplavljajo Slovenijo, deželo v kateri smo se rodile in katero gorko ljubimo čeprav smo jo morale z našimi možmi zapustiti, ker v njej nismo našle eksistence. Me hočemo, da narod kateremu pripadamo živi v miru in svobodi, da mir, svoboda in blagostanje po celem svetu zavladajo.

Me nočemo da bi fašizem tudi nam ubijal može in sinove. Me se hočemo organizirati in boriti proti fašizmu in vojni. Me hočemo in moramo v tem boju pomagati našim možem, me hočemo pomagati našim hrabrim borcem v Spaniji, ki za našo rešitev krvavijo in umirajo.

Na plan slovenske izseljenske žene in dekleta v Ales in Grand Combe! Čeprav bomo od začetka v našem organizacijskem delu gotovo naletele na težkoče, bomo te težkoče premagale kakor so to storile naše tovarišice v Pas de Calais, katerim tem potom pošiljamo naše vroče sestrskes in antifašistične pozdrave!

Zene in dekleta! V plemenitem boju proti smrtnemu sovražniku svobodoljubnega človeštva bomo našle smisel življenja, bomo priborile rešitev nam in našim družinam. Zato pomagajte nam, da se vse kar nas je v tej okolici čimprej združimo v našem ženskem društvu.

Adela Kosec, Ales (Gard).

HETTANGE GRANDE

V tukajšnji bolnici v Algrange je dne 3. 6. 1938 za vselej zatisnil oči naš sodrug Zadkovič Josip, rodnom iz mučeniške Istre.

Svoječasno je bil sam priča zverinskih divjaštev, ki so jih nad našim nesrečnim narodom v Istri počenjale podivjane fašistične tolpe. Pobegnil je iz svojega kraja in prišel v Francijo kjer je našel delo in zaslužek. Pozabil pa ni nikoli svoje zatirane domovine, bil je prepričan antifašist, dober in zvest član delavskih organizacij, v katerih je aktivno sodeloval. Nosil je v sebi neomahljivo vero v končno odločilno zmago pravice in svobode na svetu.

Med svojimi rojaki in pri vseh, ki so ga poznali je bil spoštovan in priljubljen. Zato se je tudi njegovega pogreba udeležil kdor je le mogel. Izredno veliko venčev, s katerimi smo obsuli njegov prerani grob so pričali, da smo izgubili sodruga, ki smo ga imeli vsi radi in s katerega izgubo je nastala v naših vrstah velika vrzel.

Dragi Ivan! Počivaj mirno v bratski francoski zemlji. Mi, ki nam je še dano živeti Ti sveto obljublamo, da bomo Tvoj boj nadaljevali vse dokler Tvojemu kakor tudi drugim zaslužnim narodom ne bo zasijalo solnce svobode in blagostanja. Tvoj spomin bo živel med nami in nas bodril, da bomo vztrajali v pokretu kateremu si tudi Ti pripadal do konca.

Tvoji užalosteni rojaki sodrugi in prijatelji.

— Sovjetsko podjetje « Komunar » je izdelalo že 70.000 Kombajnov, mašin, ki zanjejo in mlatijo žito obenem.

NA PLAN !!

Izseljenci v Parizu in okolici!

« Društvo Izseljencev » v Parizu sklicuje v sporazumu s Pariskim sindikatom C. G. T.

VELIKO STROKOVNO ZBOROVANJE vseh izseljencev iz Jugoslavije v Parizu in okolici, ki se bo vršilo v nedeljo dne 24. julija ob pol 10. uri dopoldan v Grande Salle de la Bellevilloise (Maison Syndicale), rue Mathurin Moreau, 8, Pariz 10. Métro Combat.

Namen zborovanja je ustanovitev sindikalne grupe C.G.T. izseljencev iz Jugoslavije v Parizu in okolici, preko katere bomo izseljenci v bodoče lažje branili naše življenjske interese!

Na zborovanju govor tajnik pariškega sindikata C. G. T. s. Brenot. Sledili bodo referati o pomenu C.G.T. v našem jeziku.

Sodrugi in sodružice! To zborovanje je za nas največje važnosti, zato se ga udeležite vsi do zadnjega!

Rojaki in rojakinje iz Prekmurja! Pokažite tudi Vi svojo solidarnost z organiziranim francoskim delavstvom! V nedeljo ste prosti, zato pridite vsi na to važno zborovanje!

Kliče Vas naša velika C. G. T. — najboljša zaščitnica interesov nas izseljencev-delavcev!

ODZOVITE SE NJENEMU KLICU! PRIDITE VSI!

Odbor « Društva Izseljencev » v Parizu.

Še par besed za ženo v WINGLESU IN MEURCHINU

Tovarišice, žene vzemite si za vzgled žene iz Lensa in Sallauminesa. Ako se do danes še niste mogle odločiti, da bi delovale kakor one, vsaj ne branite svojim možem da se udeležujejo delavskih sestankov in sodelujejo v delavskih organizacijah. Ne braniti svojim možem, da se udeležujejo sestankov temveč jih še opozorite če bi slučajno na sestanek pozabili. Udeležujte se delavskih sestankov tudi same saj tudi vi niste nič drugega kot članice delavskega razreda z možem vred. Vzemite si za vzgled žene v drugih krajih, ki se borijo proti vojni in fašizmu za svobodo žene in za njene pravice. Prepozno bo jokati ko vam bodo fašisti vzeli sina ali moža v vojno in mu tam mrevrili ude, ve boste pa ostale brez svojih življenjskih tovarišev-hraniteljev, brez sredstev za življenje. Se enkrat Vam kličemo: K nam spadate, v naših borbenih vrstah morate biti! Posnemajte druge zavedne žene, ki se z možem vred borijo za enakopravnost žene, za boljše ureditev človeške družbe! Mi hočemo imeti žene s katerimi ne bomo samo skupaj živeli temveč žene ki se bodo za boljšo bodočnost tudi z nami borile. Če ne bo nič za leglo se bomo še oglašili.

Skupina zavednih delavcev.

ZAHVALA

Podpisana se najtoplejše zahvaljujem našemu ženskem društvu « Proti vojni in fašizmu » v Sallaumines za podporo v znesku 100 fr., katero mi je darovalo vsled boleznijo mojega moža, ki je že delj časa bolan. Obenem pozivam vse naše izseljenske žene, ki še niso članice našega društva, da takoj pristopijo kot članice. Mesečna članarina je zelo majhna 2 franka, to se niti ne pozna. 100 frankov je pa že velika vsota tistemu, ki je zašel v nesrečo. Slušajte tovarišice moj nasvet: Če nismo nikjer organizirane, če slučajno pridemo v nesrečo tudi pomoči ne moremo od nikoder pričakovati. Čim močnejše bo naše društvo, tem uspešnejše bo lahko vršilo svojo plemenito nalogo. Zato vse v naše društvo!

Knežević Olga, Harnes (P. de C.)

ZAHVALA

Spodaj podpisani se najtoplejše zahvaljujem društvu « Podporna Jednota » St. Etienne, ki mi je za časa moje boleznijo naklonila podpora v znesku 200 fr.

Smatram obenem za svojo dolžnost, da apeliram na vse naše izseljence v St. Etienne, ki se niso člani društva, da takoj pristopijo. Čim močnejše bo društvo tem uspešnejše nam bo lahko pomagalo, kadar bomo v sili.

Naj živi solidarnost! Villars dne 8.5.38. Vrtačnik Jean.

DELA VSKI DOPISI

ST. ETIENNE (Loire)

V nedeljo dne 29. maja je naše podporno društvo priredilo veselico s plesom in sicer v prostorih s. Sališnika na Ricamarie.

Zabava je potekla v najlepšem redu, slogi in pravem domačem veselju. Priredili smo tudi tombolo, za katero nam je sodelujoča Sališnik pripravila pečeno gos in darovala lep kolač kar smo skupno dali na dražbo. Vsega dobička od zabave smo imeli 223 fr. in je določen za našo Podporno Jednoto.

Na žalost moram omeniti, da so se zabave v premajhnem številu udeležili sodruzi, ki se drugače prištevajo k zavednim delavcem. Celo taki so bili med njimi, ki so se branili naših rudečih delavskih znakov in so sodruga, ki jih je pripeljal odpravili reci in piši — z desetimi centimi!

Pa dobro sodrugi! Ali kaj pomislite kakšno življenje bi pa imeli, da vam ni prav organizacija, katere zastava je in ostane za vse čase rudeča priborila boljšega življenja? Kaj mislite, če bi v Franciji vladal kakšen Stojadinovič da bi se vi mogli pohvaliti, da ste ponovno dali tisočak v hranilnico, da vam bo služil kot priboljšek na stara leta! V Jugoslaviji rudarji komaj za slano vodo zaslužijo, po vseh konzumih in trgovinah so dolžni. Vam se pa zdi škoda žrtvovati par frankov za društvo, ki deluje v vašo korist, katerega pomoč boste mogoče še sami potrebovali, kljub temu, da toliko že zaslužite, da bi par frankov v korist društva brez škode utrpeli.

Premislite torej dobro sodrugi. Vaše postopanje ni bilo ne možato ne dostojno zavednega delavca. Počutite se zadovoljni na francoski zemlji pod zaščito naše velike C.G.T. Pokazite ji povsod tudi v dejanju svojo zvestobo, obenem pa podpirajte naše domače podporno društvo. Postanite njegovi člani in aktivno sodelujte v njem. Učimo se in gojimo medsebojno pravo delavsko solidarnost, borimo se skupno proti fašizmu, ki je naš skupni največji sovražnik. Borimo se za svetlejšo bodočnost delavskega razreda, da ne bo treba našim otrokom tako trpeti in iti iz kraja v kraj za zaslužkom kakor smo mi morali iti.

Vaše društvo vas vabi — postanite njegovi člani. Bodimo si medsebojno dobri bratje. Sami si moramo napraviti bolj

lepo življenje, kapitalisti ga nam ne bodo, ker bi nam radi še to vzeli kar že imamo.

Upamo, da se boste prihodnje zabave našega društva vsi udeležili, zato vas že naprej pozdravljamo in vam kličemo: dobrodošli v naši sredini!

Za. Pod. Jednoto St. Etienne:

K. J.

NAŠIM MLADENKAM IZSELJENKAM

Kakor naši očetje, naše matere je tudi nas boj za obstanek pogljal po svetu. Ko listje smo razkropljene na vse strani. Kolikokrat katera pride v težak položaj, ki ga ni sama zakrivila, kolikokrat je eni ali drugi težko, pa nima nikogar, da bi mu lahko potožila, da bi našla zaščito pred raznimi izkoriščevalci, ki so že nešteto izseljenskih deklet uničili telesno in duševno. V svoji osamljenosti marsikatero izseljensko dekle gre svojo pot, ki morda ni najbolj priporočljiva. Trpimo in delamo za druge skoraj noč in dan; nimamo prilike, da bi se izraževale, da bi lažje našle pot, ki vodi iz tega težkega življenja v boljšo bodočnost.

Tovarišice! Kaj storijo naši moški sotripini ko pridejo v inozemstvo? Če ji jih je le nekaj več skupaj, ustanovijo svoje društvo, v katerem se izražajo; v katerih si v težavah in nesrečah medsebojno pomagajo. Zakaj ne bi mogle še me napraviti kaj takega? V Parizu nas je vseh okoli 200. Če ustanovimo svoje društvo in se ga vse oklenemo, bomo v stanju pomagati vsaki izmed nas, ko pride v kakšno materialno nepriliko; združene v društvu izseljenških deklet v Parizu v svoji organizaciji, bomo lahko kot organizacija marsikateri pripomogle do boljše službe, združene se bomo lažje borile proti vsem krivicam, proti vsem izkoriščevalcem nas delavskih deklet; **združene se bomo lahko z uspehom borile za naše pravice.**

Tovarišice premislite dobro gornji predlog in ne obotavljajte se, temveč pojdite takoj na delo. Za vse potrebne informacije gledate društva se obračajte na naslov: **Kristina Fabié, 29, rue des Vinaigriers, Paris X.**

Čakale smo dovolj — zdaj pojdimo na delo, kajti le v delu za boljšo bodočnost, bomo tudi me, ki smo najbolj zapostavljene najbolj izkoriščane — našle rešitev. K. FABIC.

VELIKO RAZOCARANJE

Včeraj sem bil v bolnišnici pri naših ranjenih junakih. Kje, tega vam ne morem povedati, dasi je to zelo zanimiv in prelep kraj, ki v veliki meri zasluži peresa. Bojim se namreč, da to izve zločinski general v Salamanki, ter da jim pošlje v obisk Hitlerjeve junckerje ali pa Musolinijeve Kapronije. Ker, kakor vam je znano, ta zverina nima človeškega usmiljenja niti za žene, niti za otroke, pa seveda tem manj za bolnišnice in ranjene antifašiste.

No pa nič ne de. Če ne bo ta moja črtica lepa, bo pa vsaj zanimiva in zanimiva tem bolj, ker je do pičice resnična.

Sedim med dvema posteljama. Na eni leži sodrug Jardas, ki jo varuje že dolgo časa, drugo pa so zasedli naši lahlo ranjeni sodrugi, ki so se — kakor po navadi — do zadnjega zbrali okoli mene. Namreč, kadar pride « stari » na obisk, takrat je vedno veselo in živahno. Če ima, če so naše čebelice iz Pas de Calais ali naši prekomerski bratje iz Amreike ali naši podzemni možje iz Charbonier les Minesa posadili, prinese cigarete in tobak; če pa nima nič, potem pa prinese vsaj kos novih vesti iz širokega sveta in iz naše domovine. Poleg tega se vsuje povodenj vprašanj: kakšen je internacionalni položaj, kaj pomeni angleško-italijanski sporazum, koliko kilometrov imajo naši kitajski bratje še do Pekinga, do Sangaja, ali smo dobili nove eroplane in orožje, kako piše reakcionarni « Slovenec » po Anšlusu, kako je z enotno ljudsko fronto v Sloveniji, kaj pravi dr. Maček itd., itd.

To pot cigaret ni bilo, zato pa čimveč

vprašanj in tem bolj goreča diskusija. Iz moje doze smo vzeli vsak po eno, zadnja je ostala meni, ter se v par sekundah zavili v oblak gostega modrega dima. Ti ti je prava atmosfera za navdušen političen razgovor. Niti si lačen, niti žejen, niti veš, da kadiš. Vse misli so obrnjene samo na tisto zadnjo sklepno misel, ki jo mora govornik logično izreči in zaokrožiti.

Toda ko se ravno približujem temu napeto pričakovanemu sklepu, opazim nekak nemir med svojimi poslušalci. Vsi nekako strme na moj kadeči se ogorek in skoro mi šine misel skozi možgane, da mi morda gorijo hlače. Ne, ni mogoče. Seveda se vse to dogaja v sekundah in jaz se ne dam motiti.

Opazil pa sem, da so že zdavnaj vsi prenehali kaditi in da tudi mene že peče ogorek v nohte. Mehanično stegnem roko nad odkrito konservno škatljo na mizi in nadaljujem vneto svoj h koncu se bližajoči govor, spustim ogorek v pločevinsko škatljo. Ko je dogorel ogorek zdrknil vanje, ko na komando smeh iz vseh ust.

— Kaj je? Kaj se je zgodilo?

Bil sem resnično iznenaden in v veliki zadregi. Sinila mi je v glavo misel, da so v škatlji mogoče kaka zdravila in, da sem jih s svojim ogorkom pokvaril. Ali pa morda hrana...

— Ali sem mar pokvaril zdravilo ali konservo?

— Ne, ne, ti nesrečni profesor — se smeje Jardas na vsa usta. — Prosim pretrgaj svoj govor samo za minuto, da ti pojasnim to, za nas neprijetno zadevo.

ALI ŽE VESTE ?

— Neski in italijanski fašisti so v španskih vodah potopili oziroma poškodovali že 43 angleških ladij.

— V Avstriji je veliko nezadovoljstvo med avstrijskimi nacional-socialisti z nemškimi okupanti, ker so skoraj vsa važna mesta zasedli nemški fašisti. Spor, ki je radi tega nastal zajema vedno širše kroge. Čez 200 vidnih avstrijskih nacional-socialistov je apeliralo na Hitlerja da posreduje. Toda Hitler se boji iti v Avstrijo, kjer se boji demonstracij, ki bi bile proti njemu.

— Vlada Stojadinovič-Korošča je ob triletnici « svobode » prepovedala glasilu URSS-a za Hrvaško « Radnik ».

— Japonski imperijalisti so bombardirali jezove reke Janze in posledica je ta, da je voda zalila velike obsege ozemlja, kjer se nahaja japonsko vojaštvo in nevarnost poplave obenem preti več milijonom Kitajcem.

— Argentinska strokovna Zveza je sprejela resolucijo, v kateri zahteva bojkot japonskega in nemškega blaga.

— V Berlinu je sodišče obsodilo enega delavca na mesec in pol zapora, ker je za časa dela poskušal zvižgati « Internacionalo ».

— Na Jesenicah je ustanovljena jugoslovansko-čehoslovaška liga, v kateri so zastopane vse politične skupine na Jeneicah, kar je lep izraz bratstva z ogroženimi čehoslovanskimi narodi.

— Te dni je druga obletnica smrti velikega pisatelja M. Gorkija, katerega so usmrtili fašistični agenti buharinci.

— Lichtenburško koncentracijsko taborišče v Nemčiji, kjer so bili do zdaj zaprti samo moški je sedaj preurejeno samo za žene, kjer drugod fašisti za žene že nimajo več prostora.

— Opozicija v angleškem parlamentu je na zadnjem zasedanju 21-VI. energično nastopila proti politiki Chamberlaina, ki ne štiti angleških ladij, katere bombardirajo nemški in italijanski fašisti v španskih vodah. Pred vsem energično je nastopil liberalni voditelj Loyde George, ki je med drugim rekel: Če oni, italijanski fašisti, bombardirajo naše ladje, zakaj bi mi ne bombardirali njihova letalska gnezda na Balearijah, da jih tega odvadimo.

— V Avstriji je policija aretirala kakor javlja dopisnik angleškega « Timesa » 60 katoliških duhovnikov.

— Papez je priznal fašistično vladno Franka.

— V pokrajini San-Si so Kitajci nagnali Japonce iz 21 mest in vpostavili medsebojne zveze, pošto itd.

CEHOSLOVASKE OBCINSKE VOLITVE

Dne 12. junija se je izvršil zadnji obrok čehoslovških občinskih volitev. Čehoslovaško ljudstvo je tudi to pot odločno dalo vsemu svetu na znanje, da je ono pripravljeno z neumahljivostjo braniti republiko in demokracijo.

V vseh čeških področjih je demokracija napredovala, reakcija pa podlegla. Zlasti velik uspeh so imeli narodni socialisti, (stranka predsednika Beneša) in komunisti, socialni demokrati so v glavnem obdržali svoje postajanke. Benešovi socialisti so predvsem pridobili na račun reakcionarnega « Nacionalnega združenja », ter porasli zlasti zato, ker je njihovo časopisje zadnji čas dosledno branilo demokracijo in mirovno politiko.

Na Slovaškem jo dosegel Pater Hlinka, ki se je soglasil z razdiralcem ČSR, ljudskim sovražnikom in hitlerjevim fašizmom, — Henleinom, učenim poraz. Njegova stranka je dozdej vedno nastopala kot stranka, kakor da ima vso slovaško ljudstvo za sabo. Volitve so pokazale, da ni tako. Dobil je komaj 33 % glasov, kar dokazuje, da Hlinka nima prav nobene pravice govoriti v imenu vsega slovaškega naroda.

V nemških področjih Henlein ni žel to kar je pričakoval, kakor se je bil pred kratkim po fašistični navadi širokoustno bahal. Kljub izgubam je nemško delavsko jedro vzdržalo pred nacional-socialističnim terorjem. Obe delavski stranki — social-demokrati in komunisti skupaj — pomenijo torej med sudetskimi Nemci demokracijski steber.

PREPRICANI SO, DA BODO ZMAGALI

Dne 16. in 17. junija se je umaknila na francosko ozemlje junaška 43. republikanska divizija, ki je v svojem izredno težkem položaju sijajno pokazala, kako požrtvovalna je in kaj premore ljudska španska armada.

Divizija se je nahajala nekoliko mesecev v sru aragonskih Pirenejev, v visinah preko 2000 metrov. Za prehrano je bilo treba voditi vsak dan po 250 tovarnih mul po težkih, često zasneženih vzpetinah. Obkoljena od vseh strani, se je 43. divizija vse mesece bojevala z nadčloveško hrabrostjo proti mnogo močnejšemu in z najmodernejšim nemškim ter italijanskim orožjem opremljenemu sovražniku. Deset tisoč pogumnih in svobodnih zvestih mož je zadrževalo celo fašistično armado. Ker fašisti z orožjem niso mogli ničesar opraviti, so poskušali omajati republikansko moralo. Nemška letala so razen težkih bomb metala Frankove letake, ki so lagali, da je republikanska Spanija že propadla in pozivali na predajo. Toda tudi to ni prav nič pomaglo. Divizija je vedela, da bo ljudska Spanija vzdržala. Razen tega si je 43. divizija ves čas skrbel za nove vesti in je izdajala svoj bilten, ki je junaškim republikanskim vojakom prinašal vse španske in svetovne novice.

Zadnje tri dni je 43. divizijo napadalo 20 fašističnih bataljonov, 29 baterij in 48 nemških trimotornih bombnikov.

Toda 43. divizija ni klonila pred fašističnimi krvoloki. Ona se je omaknila šele na ukaz armadnega vodstva, ki je odredilo umik s pričo pomanjkanja topništva, municije in živeža. Divizija je v redu prekorčila francosko mejo.

Na francoskem ozemlju je divizija znova dokazala svojo divno zvestobo ljudski Spaniji. Samo 300 vojakov od 10.000 se je javilo za frankovo področje, vsi ostali pa so se neumahljivo odločili za republikansko Spanijo in za nadaljevanje svojega hrabrega boja.

Arts Graphiques, s.c., 201, chaussée de Haecht.
Gérant : J. Léchevin, r. Robiano, 56, Brux-3
Imprimé en Belgique.
Editeur responsable : N. Henneuse,
Longue rue du Vanneau, 4, Anvers.